



Διημερίδα της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ YES WE CAN-NABIS

Σάββατο 28 & Κυριακή 29 Απριλίου 2018 στον Πολυχώρο ΣΠΟΥΤΝΙΚ

Το βίντεο και η απομαγνητοφώνηση της **ομιλίας του Μάκη Μπαλαούρα**

Στο πρόσφατο παρελθόν, από τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση, με προσωπική μου πρωτοβουλία κατετέθησαν οι παρακάτω ερωτήσεις:

Α΄ Ερώτηση για βιομηχανική και φαρμακευτική κάνναβη, (Φεβ '16) Όταν κατατέθηκε η παραπάνω Ερώτηση δεχθήκαμε μπαράζ επιθέσεων σε προσωπικό αλλά και στον ΣΥΡΙΖΑ ότι η κατάθεση της πρότασης αυτής έγινε με στόχο τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης από τα μνημονιακά μέτρα.

Β΄ Ερώτηση για Ιατρική Κάνναβη (Ιούνιος '16 – Υπ. Δημόσιας Τάξης)

Η κατάθεση της Β΄ ερώτησης δεν δημιούργησε την ίδια αναστάτωση στα μέσα ενημέρωσης. Μπορώ να πω ότι ο θόρυβος έχει καταλαγιάσει.

Γ΄ Ερώτηση για την Εκπόνηση Εθνικού Σχεδίου για την Κάνναβη και την ιατρική της χρήση (2/3/17)

Δ΄ Ερώτηση για έκνομες διώξεις σε βάρος παραγωγών και πωλητών βιομηχανικής ή κλωστικής κάνναβης προχθές.

Την ερώτηση αυτή την συνυπόγραψαν 50 βουλευτές και κατατέθηκε άμεσα, ενώ τις προηγούμενες συνυπέγραψαν 70 – 80 βουλευτές.

Στην Ελλάδα, είχαμε απαγόρευση της χρήσης το 1919, την ίδια εποχή δηλαδή που άρχισαν οι απαγορευτικές πολιτικές σε διάφορες χώρες (ποτοαπαγόρευση). Με τη Σύμβαση της Βιέννης για τα ναρκωτικά, του 1961, μια διεθνής σύμβαση του ΟΗΕ, δόθηκε το πρότυπο για τις

κατασταλτικές πολιτικές παγκοσμίως. Στην Ελλάδα, κεντρική θέση στη νομοθεσία κατά των ναρκωτικών κατέλαβε το κατασταλτικό Ν.Δ. 743/70, που προέβλεπε αυστηρές ποινικές διώξεις και για εμπόρους και για χρήστες. Κάποια βήματα εκσυγχρονισμού έγιναν με τους Ν 1729/87 και 2161/1993, που όχι μόνον αναγνώρισαν την ανάγκη ανάπτυξης υπηρεσιών πρόληψης και κοινωνικής επανένταξης αλλά κυρίως, για πρώτη φορά υιοθέτησαν το διαχωρισμό εμπόρων και χρηστών.

Όμως η απαγορευτική πολιτική απέτυχε πλήρως και σε όλες τις εκδοχές της. Απέτυχε στο στόχο της να προστατέψει το κοινωνικό σύνολο, γιατί αντί γι' αυτό ενισχύει την παραοικονομία και τα εγκληματικά δίκτυα διακίνησης ουσιών. Σύμφωνα με τα πιο επίσημα δεδομένα του ΟΗΕ, οι ποσότητες που παράγονται και διακινούνται είναι πιο πολλές από ποτέ. Ο τζίρος της παγκόσμιας διακίνησης ουσιών ξεπερνάει τα 300 δισ. ευρώ το χρόνο και το κόστος της καταστολής ξεπερνάει τα 100 δισ. ευρώ. Απέτυχε όμως και στο στόχο της να προστατέψει τη σωματική και ψυχική υγεία των ατόμων, γιατί οδηγεί τους χρήστες στη μαύρη αγορά όπου κυκλοφορούν τεχνητά ναρκωτικά και κάθε λογής νοθευμένες κι επικίνδυνες ουσίες.

Οι φυλακές στη χώρα μας είναι γεμάτες με νέους ανθρώπους, εξαρτημένους χρήστες, που για να εξασφαλίσουν την καθημερινή δόση τους κάνουν μικροδιακίνηση, ενώ οι «εγκέφαλοι» των κυκλωμάτων παραμένουν ασύλληπτοι και θησαυρίζουν από το δράμα των άλλων.

Άρχισε η εποχή της ανεκτικότητας

Σήμερα είμαστε σε μια ιστορική στροφή με άνοδο των αντιαπαγορευτικών προσεγγίσεων σε όλο τον κόσμο.

Η κάνναβη, και μιλώ τώρα για την ινδική κάνναβη που έχει υψηλή περιεκτικότητα σε υδροκανναβινόλη, η ιατρική έρευνα και η επιστημονική εμπειρία έχουν ανατρέψει πλήρως αυτά τα δεδομένα και η κάνναβη θεωρείται μια από τις λιγότερο επικίνδυνες ουσίες, που ασφαλώς όταν γίνεται κατάχρηση προκαλεί προβλήματα, αν και με πολύ μικρότερη επικινδυνότητα, από τα προβλήματα και την εξάρτηση που προκαλούν άλλες νόμιμες ουσίες όπως το αλκοόλ και ο καπνός.

Οι νοοτροπίες και οι αντιλήψεις έχουν αλλάξει διεθνώς, και πλέον πάρα πολλές χώρες, μεταξύ αυτών και 14 χώρες μέλη της ΕΕ έχουν αποδεχτεί τη φαρμακευτική χρήση της κάνναβης σε διάφορες σοβαρές παθήσεις και επιτρέπουν στους ασθενείς να την προμηθεύονται. Τελευταία σε αυτή τη λίστα προστέθηκε και η Ελλάδα, με τα σημαντικά νομοθετικά βήματα που έκανε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Μιλώ για την έκδοση της ΚΥΑ Γ5γ οικ. 49690/2017 (ΦΕΚ 2238/Β), με την οποία η κάνναβη μεταφέρθηκε από τον πίνακα Α στον πίνακα Β. Μιλώ για την ψήφιση για τη ΚΥΑ 1750/39224 (31-3-2016/ ΦΕΚ 929 Β) για βιομηχανική και για Ν.4523/2018, με το οποίο θα επιτραπεί η καλλιέργεια της φαρμακευτικής κάνναβης στην Ελλάδα και η χρήση της σε πάσχοντες από συγκεκριμένες ασθένειες για ιατρικούς λόγους.

Προσωπικά είμαι υπέρ της αποποινικοποίησης της χρήσης και της νόμιμης ρύθμισης της κάνναβης για κάθε χρήση, ακόμη και τη ψυχαγωγική. Το παράδειγμα αυτό το έχουν ακολουθήσει κι άλλες χώρες ευρωπαϊκές και μη, (πχ. Πορτογαλία, Ισπανία, Ιταλία, Ουρουγουάη, ΗΠΑ, Ολλανδία, Ελβετία, Καναδάς), και παντού είχαν θετικά αποτελέσματα. Και είμαι υπέρ αυτής της άποψης διότι θεωρώ απόλυτο μύθο τη θέση των οπαδών της απαγορευτικής αντίληψης που λέει ότι νομιμοποιώντας την κάνναβη ανοίγουμε την πόρτα στα σκληρά ναρκωτικά. Παρατηρήθηκε, από τον Κώστα

Σμυρνή, τον Πράκτωρα, πως μετά από συντονισμένη επιχείρηση της αστυνομίας στο Νομό Ηλείας, που κάποιοι επαίρονταν ότι είναι η καλύτερη στην Ευρώπη, και την σύλληψη παραγωγών και χρηστών κάνναβης, οι χρήστες στράφηκαν σε πιο βαριές κατηγορίες ναρκωτικών, όπως η ηρωίνη. Αυτό το φαινόμενο αν και ακραίο δεν είχε παρατηρηθεί πριν στον τόπο μας. Μόνο εκείνη την περίοδο.

Αποποινικοποίηση: Τακτικά βήματα ενταγμένα σε μια στρατηγική

Ομολογώ ότι δεν ξέρω πότε θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε στη νόμιμη ρύθμιση της κάνναβης για κάθε χρήση και στη χώρα μας, γιατί όποιο βήμα και να κάνουμε για την κάνναβη, συναντάμε πολύ μεγάλες αντιδράσεις. Ακόμη και για τη βιομηχανική κάνναβη, που δεν έχει τετραϋδροκανναβινόλη, που στην Ευρώπη καλλιεργείται και επιδοτείται από το 1970, που η καλλιέργειά της θεωρητικά επιτρέπεται και στην Ελλάδα από το 2013, και που μετά την ΚΥΑ 1750/39224 (31-3-2016/ ΦΕΚ 929 Β), της δικής μας κυβέρνησης, του ΣΥΡΙΖΑ, εκλείπουν και τα τελευταία εμπόδια και έχουμε τις πρώτες ελληνικές καλλιέργειες, έχουμε διαρκώς αντιδράσεις: Λιμενικό και αστυνομία συλλαμβάνουν νόμιμα και κανονικά αδειοδοτημένους παραγωγούς, κατάσχουν προϊόντα κλπ. Κάποιες νοοτροπίες των διωκτικών αρχών φαίνεται ότι αλλάζουν παρά πολύ δύσκολα, ή ενδεχομένως και κάποιοι να σαμποτάρουν την πολιτική νομιμοποίησης που ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Πιστεύω ότι υπάρχει πολιτική βούληση, αλλά θεωρώ ότι υπήρχαν αποσπασματικές θέσεις.

Όταν δεν προχωρούσε η ρύθμιση για τη φαρμακευτική είδα τον Πρωθυπουργό και του είπα για τη καθυστέρηση. Μου λέει: «Πού κολλάει;». Του λέω: «Στο συντονισμό των υπουργείων». Το ίδιο βράδυ με πήρε ο Βερναρδάκης και μας κάλεσε σε σύσκεψη με πέντε υπουργούς – εγώ ήμουν ο μόνο βουλευτής – για την κάνναβη. Κι έτσι προχώρησε αυτή η ιστορία με το νόμο που ψηφίσαμε πρόσφατα. Δεν πρέπει να χρειάζονται αυτά τα πράγματα, ένας πρωθυπουργός ν' ασχολείται και με αυτό. Κακώς, αλλά ήταν αναγκαίο. Χρειάζεται μια πλήρης ολιστική προσέγγιση. Καλλιέργεια από μικρομεσαίους παραγωγούς σε συνεργασία με αδειοδοτημένους μεταποιητές μέσα από συνεταιρισμούς και εμπορικές συμπράξεις.

Φοβάμαι όμως πως η υλοποίηση του νόμου που ψηφίσαμε δε βοηθάει – για να πω την πιο μαλακή έκφραση – αυτό που μόλις είπα. Δηλαδή αγροτική παραγωγή από μικρομεσαίους παραγωγούς και εμπόρους, διακινητές, προς το κρατικό μονοπώλιο, δε βοηθιέται. Με πλησιάζουν πάρα πολλές επιχειρήσεις από όλο τον κόσμο – Αμερική, Καναδά, Ισραήλ, Ολλανδία – για το πώς θα υποβάλουν τις προτάσεις τους, τα σχέδια για την παραγωγή της κάνναβης μέχρι το τελικό προϊόν. Τα λεφτά είναι πολλά για κάθε επιχείρηση που θα έρθει. Αυτό δυσκολεύει αφάνταστα τους μικρομεσαίους παραγωγούς ακόμα και σε συνεταιριστική βάση να πάρουν τέτοιες πρωτοβουλίες. Άρα η έκδοση της ΚΥΑ που θα γίνει θα πρέπει να βάλει τέτοια ζητήματα, να προβληματιστεί πολύ για το καλύτερο αποτέλεσμα του νόμου που ψηφίσαμε. Οι θετικές επιπτώσεις του νόμου είναι η καταπολέμηση, όπως είπα, του οργανωμένου εγκλήματος και της μαύρης αγοράς, είναι η διασφάλιση των δικαιωμάτων των ενήλικων χρηστών, είναι η υγεία – αν θέλετε, στην πορεία της κουβέντας θα μιλήσουμε σχετικά με ποιες ασθένειες βοηθάει η κάνναβη σε διάφορες εκδοχές της – οφέλη για την κοινωνία και φυσικά για την οικονομία. Στην Αμερική, πέραν του ποσού που δίνουν οι επιχειρήσεις φορολογικά, πληρώνουν και στην τοπική κοινωνία, σχολεία, πανεπιστήμια και δήμους, λόγω της παραγωγής της κάνναβης στην περιοχή τους.

Ολοκληρωμένη θεσμική μεταρρύθμιση

Οι «Ηλιόσποροι» υπολογίζουν ότι οι (περιστασιακοί και τακτικοί) καταναλωτές Κάνναβης στην Ελλάδα περίπου 1 εκατομμύριο άνθρωποι. Οι δυνάμει καταναλωτές “ιατρικής κάνναβης” από το σύνολο των ασθενών στην Ελλάδα είναι περίπου 250.000 άτομα.

Για μια πετυχημένη και ολοκληρωμένη θεσμική μεταρρύθμιση για την μείωση της βλάβης από τις εξαρτήσεις και τη νόμιμη ρύθμιση της Κάνναβης, απαιτούνται τα εξής βήματα:

1. Αποποινικοποίηση της χρήσης και κατοχής ουσιών με ταυτόχρονη θέσπιση ορίων κατοχής και ενίσχυση των δομών πρόληψης και θεραπείας.

Η Πορτογαλία, ένα λαμπρό παράδειγμα, που αντιμετώπισε ένα πολύ έντονο πρόβλημα κατάχρησης οπιοειδών τις δεκαετίες 1980-1990, υιοθέτησε το 2001 μια πρωτοποριακή πολιτική που έδωσε έμφαση στην θεραπεία αντί για την φυλάκιση. αποποινικοποίησε την κατοχή ουσιών για προσωπική χρήση μέχρι ορισμένη ποσότητα. Ο νόμος δεν θεωρεί νόμιμη τη κατοχή, αλλά αντιμετωπίζει τον συλληφθέντα με διοικητικές κυρώσεις αντί για ποινικές και με κατάσχεση της ουσίας.

2. Δημιουργία Εθνικού Φορέα στον οποίο θα μεταβιβαστούν όλες οι αρμοδιότητες που αφορούν την παραγωγή, μεταποίηση και διάθεση της κάνναβης για όλες τις χρήσεις (ευφορική, ιατρική, βιομηχανική), για να λειανθούν τα προβλήματα εφαρμογής λόγω αλληλοεπικάλυψης αρμοδιοτήτων και δυσκολίας συντονισμού των εμπλεκόμενων υπουργείων.
3. Αυτοκαλλιέργεια ελεγχόμενων ποσοτήτων, μέσω μητρώου των ασθενών. Υλοποίηση της Συνταγογράφησης της ιατρικής Κάνναβης, Κάλυψη από τα ασφαλιστικά ταμεία, ενημέρωση γιατρών. Πρέπει όμως να γίνει ενημέρωση των γιατρών γιατί η ενημέρωση που έχω είναι ότι ενδεχομένως ούτε μία συνταγή δεν έχει γραφτεί από γιατρό στην Ελλάδα για λήψη σκευασμάτων από το εξωτερικό.
4. Ιατρικές Λέσχες Κάνναβης (σε συνεργασία με ιατρούς, καλλιεργητές και παρασκευαστές εκχυλισμάτων/ σκευασμάτων), Οι λέσχες παράγουν εκχυλίσματα/ θεραπευτικά έλαια σε συνεργασία με καλλιεργητές και παρασκευαστές σε ποσότητες που είναι απαραίτητες για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των μελών- ασθενών και μόνο, με ιατρική παρακολούθηση και συμβουλές σε ότι αφορά τους τρόπους λήψης, τις κατάλληλες ποικιλίες ανά πάθηση και την δοσολογία.

Φαρμακεία Κάνναβης. Τα φαρμακεία θα απασχολούν εξειδικευμένο προσωπικό και πωλητές, και θα προσφέρουν εξειδικευμένες ποικιλίες.

Για τη νόμιμη χρήση ευφορικής Κάνναβης

Ρύθμιση για νόμιμη της χρήσης ευφορικής Κάνναβης με τα παρακάτω στοιχεία:

- Κοινωνικές Λέσχες Κάνναβης, είναι μη-κερδοσκοπικά σωματεία που καλλιεργούν συλλογικά κάνναβη, αποκλειστικά για τα μέλη τους

(προσφορά που ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένη ζήτηση), διασφαλίζοντας την ποιότητα της κάνναβης, τη σωστή χρήση, καθώς και την μη συνδιαλλαγή του πελάτη με το έγκλημα

- Θεσμοθέτηση της αυτοκαλλιέργειας σε ελεγχόμενο χώρο. Με εγγραφή σε ένα ηλεκτρονικό μητρώο.
 - Αποποινικοποίηση της κατοχής για προσωπική χρήση, με ταυτόχρονη θεσμοθέτηση των αδειοδοτημένων σημείων πώλησης/ διάθεσης για να αποθαρρυνθεί και να ελαχιστοποιηθεί η παράνομη διακίνηση. Σε πολλές πολιτείες της Αμερικής υπάρχουν τέτοια σημεία όπως υπάρχουν και φαρμακεία που παρέχουν με ιατρική συνταγή κάνναβη.
5. Μετακίνηση της Κάνναβης από την κατηγορία Α στην κατηγορία Δ. Με αυτό τον τρόπο αποποινικοποιείται η αυτοκαλλιέργεια , καθώς και η κατοχή συγκεκριμένων ποσοτήτων για προσωπική χρήση.
6. Να επιτρέπεται η Κανναβιδιόλη (CBD) στα τρόφιμα μέχρι τουλάχιστον την περιεκτικότητα των 200mg, καθώς και η Τετραυδροκανναβινόλη (THC) μέχρι 0,2% από ποικιλίες κλωστικής κάνναβης, όπως προβλέπεται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία, που όμως θεωρείται εμμέσως «ναρκωτικό» από το Γενικό Χημείο του Κράτους και τον ΕΟΦ και κατ' επέκταση από τα Υπουργεία Υγείας και Δικαιοσύνης. Αυτός είναι ένας παραλογισμός γιατί η CBD δεν είναι ψυχοτρόπο κανναβινοειδές, δεν έχει παρενέργειες και έχει πολύ ευεργετική δράση για τον άνθρωπο. Η Κανναβιδιόλη να επιτρέπεται στα τρόφιμα και συμπληρώματα διατροφής χωρίς συνταγογράφηση και ειδική αδειοδότηση. Με αυτό το τρόπο τα θεραπευτικά οφέλη της CBD θα είναι διαθέσιμα σε ένα μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού μέσω της τροφής και δεν θα περιοριστεί στα φάρμακα.